

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Udrag fra Kierlighed uden Strømper

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161405131808/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

- Grete Jeg i min Elskers Arm, jeg ved min Heltes Side
 betagelig: Af søde Følelser skal ene kunde vide,
 At jeg er til. Mig skal ei nogen indbildt Frygt
 Af Sovne vekke meer. Nei jeg skal hvile trygt,
 Og vognre smilende; og Hjertet dig skal sige:
 »Nu vognede du Glud, nu smilede din Pige.»
 Og du skal vognre glad og smilende som jeg.
 Og — — —
- Matte: Csaac ei vidst; thi det anstaar dig ei.
 Du bliver en hoi Talsked.
- Grete Hør her engang Seigneur, du falder jo i Staver;
 H. J. Nu Touren er til dig.
- Johan: St! St! jeg mig belaver
 Paa et anstændigt Svar — — og — — Svare: lyder saa — —
 Jeg — — neppe veed for Fryd — — paa hvilken Fod at staae — —
 Og — — for en Sikkerhed, saa staaer jeg paa dem begge — —
 Og — — à propos om Been, jeg ikke just i Lægge
 Min største Force har; men Skahningen?
- Grete: Er net;
 Det vil jeg dig tilstaae. Men om jeg tænker ret,
 Saa er ei dette Svar aldeles saa anstændigt.
 Som du det lovede.
- Johan: Jeg haver et indvændigt
 Og et udvændigt Pund, det første ikke staaer
 Det andet altid bi. Der i min Hiems gaar
 Udaf de smukkeste og meest edsøgte Tanker
 En utaalmodig Sværm, som inden Hiernens Planker
 Indsluttes ynselig, fordi jeg ikke kan
 I Gang min Tungte faae; — — men tyst, nu gaar det an.
 Han gler sig indstir.
- Selv Elskov os, Madam! om Bane skal berede,
 Selv plantede han der de Roser, vi betrede — —
 Ved Roserne forstaae Elskovs Hertrykkelser,
 Spørg saa ei, om de staae hinanden gandske nær.
 De stærke Farvers Skin tilsidst vort Syn formærke,
 Men derimod paa Grønt vort Øie samler Styrke;
 Det vidste Elskovs Gud, og Rum lod saaben staae
 Imellem Roserne, at silte Længsler maae
 Den Afstand fyldte op med evig grønne Blade.
- Matte til Grete: Han tæler som en Heli, det maa enhver ham lade.
- Grete: Hvor hæves ei mit Mod, naar jeg betænker kun,
 At det min Elsker er, som har saa sød en Mund;
 Men det er endnu lidt, jeg føer: for Alvor kneiser,
 Naar jeg af mange staae, men kiekke Ehrenpreiser
 Kun forestiller mig, hvor jeg omringes skal.